

SZÜNIDEI NAPKÖZIS TÁBOROK ZÁRÓ ALKALMAI

- 1 Forgatókönyv
- 2 Minta

Forgatókönyv és néhány jó tanács:

A SZNtábor záró alkalma fontos, meghatározó alkalom mind a résztvevő gyerekek, mind a záró alkalomra többnyire ellátogató szülők, nagyszülők, más rokonság miatt.

Legjobb időpont: szombat délelőtt. A hely és igények szabják meg mikor kezdődjék. Van olyan helyzet, hogy a délután a jobb alkalom, **általában** azonban **a délelőtt 10-1/2 11h-i kezdés a leginkább megfelelő.**

Mindig **legyen jelen lelkész** ezen az alkalmon, és szólítsa meg a hallgatóságot. (Kilenc évvel ezelőtt kezdtük ezt M.o.-on, a tapasztalat azt mutatja, hogy meghallgatják a prédikációt, de az legyen rövid. A gyerekek kedvéért jöttek, őket szeretnék látni-hallani, talán egész héten féltették őket egy „szektától”, meg is riadhatnak attól, hogy a gyerekek nap, mint nap prédikációkat voltak kénytelenek hallgatni.) **5-10 percnél a prédikáció ne legyen hosszabb.**

A heti kézműveskedés tárgyaiból készítsünk kiállítást! Legalább 1 db tárgy minden kisgyerektől szerepeljen a nevükkel.

Gondoskodjunk egy szerény megvendéglésről.

KÖSZÖNTÉS. Rendkívül fontos, hogy kedvesen köszöntsük az egybegyülteket. A tábor vezetőjének feladata ez, a gyerekek általában róla beszéltek otthon a legtöbbet, jogos, hogy a szülők megismerjék. A köszöntés legyen egyszerű, de bensőséges. (Pl: „Örülünk, hogy a kedves szülőket is láthatjuk és ők is tapasztalhatják, milyen jó hangulatú és értékes órákat töltöttünk együtt. Számom(unk)ra is nagy élmény volt az Önök gyermekeivel együtt töltött idő, a szép emlékek megmaradnak róla. Ma szeretnénk egy kis ízelítőt adni szóban, dalban, és a kiállítás tárgyaiban. ... stb).

MŰSOR

Hacsak lehet a gyerekek énekelve jöjjenek be, vagy, ha a hely ezt nem engedi, akkor is mindenképpen először szóljon az ének.

1 hét alatt mindenképpen tanuljanak be egy rövid jelenetet.

Az összeállításnál vers+próza+ének+jelenet váltják egymást, a gyermekek életkorától és összetételétől függően. Óvodás korúak esetében sokkal több legyen a testbeszéddel kísért ének. A nagyok már nem mindig szeretnek annyira énekelni.

TÉMA

Lehetőleg 1 téma köré építsék föl a délelőtti műsort. Pl: Isten teremtett világa; Jézus a gyerekek barátja; Keresztény vidámság és öröm; Hála és tisztelet; Közösségben, szeretetben; stb.

MINTA

Téma: Jó a szemed?

Köszöntés

Ének: Wolfgang Longhardt: Lelked által lássak... (Tábori énekek 2. 13.o.)

Kis jelenet: A székpárna

A színen két szék van. A kicsi széken 2 db székpárna, a nagyobb széken semmi. Bejön egy kisgyerek- Józsi - és verset mond:

JÓZSI: Stefura Erzsébet: Óhajom(a verset csak úgy elgondolkozva, magában mondja)

*Szeretném, ha nagy fa lennék
a kertedben, Istenem,
ágaimmal betakarnám
aki fáradt, védtelen.
Világítani szeretnék
a sötét ösvényeken,
aki eltévedt, veszélytől
talán meg is menthetem.
Ha neked szolgállok, Uram,
célomat elérhetem:
másokat boldoggá tenni
segíts engem, Istenem.*

...folytatja:

na, ezt a verset jól betanultam. Jön a nagy! Biztos elfáradt megint a lába!

(A nagy bicegve jön. Józsi eléje siet.)

JÓZSI: Mejjöttél, nagyikám? Szia! Gyere, ülj le!

Felkapja a kisszékről az egyik ülőpárnát és átteszi a nagyszékre.

JÓZSI: Ide ülj, itt jó lesz!

Nagy leül.

NAGYI: Szervusz Józsikám. Hát, tudod, messze...*(nem tudja folytatni, mert a másik oldalról beront egy kislány,).*

KATA: Már megint elvetted az én jó kis párnámat! *(kifelé kiált)* Anyaaa!!! Józsi ellopta és eltüntette a párnámat!!

NARRÁTOR:

(közönség soraiban ülő gyerekekhez szól)

Gyerekek, hol van Kata ülőpárnája?

Gyerekek válaszolnak.

Miért tette oda Józsi?

Gyerekek válaszolnak

Jól látta Kata, mi történt? Mi az igazság? Tényleg komisz volt Józsi? Direkt bosszantani akarja Katát?

Gyerekek válaszolgatnak.

Narrátor ellép, a jelenet folytatódik.

JÓZSI: Katám, én a nagy székére tettem a párnádat, mert az a szék kemény!

KATA: Tedd oda a tiédet! Miért az enyémet tetted oda?!

NARRÁTOR: *(Gyerekekhez)* Tetszik nektek, ahogy Kata viselkedik?

Gyerekek válaszolnak

Vagy inkább ez a jobb?

KATA: Jaj, bocsí, ezt nem tudtam! *Széttárt karral mutatja, hogy nem tudja: nagy ül a párnáján.*

NARRÁTOR: Jobb ez a válasz, gyerekek?

Gyerekek válaszolnak.

Nagyi, Kata és Józsi megfogják egymás kezét és a közönség felé fordulva egyszerre mondják:

EGYÜTT: „Idő előtt semmit se ítéljeteK, amíg ... az Úr ... meg nem jelenti a szívek tanácsait”. (1Kor 4,5).

Vége.

Ének-javaslat: Jöjjetek az Úrhoz (Jézushoz jöjjetek, *gyerekénekeskönyv* 16-17 o.)

Vers: Novák László: INTELMEK, ÚTRAVALÓUL

Ne ítélj a látszat után,
Mert tévedés érhet.
A korai ítéletre
Rácáfol az élet.
Sokszor, ahol rosszat látsz, ott
Jó dolog történik;
Viszont igaz, hogy nem minden
Arany, ami fénylik.

Ne adj hitelt minden szónak,
Mit mondanak néked,
Különösen, ha vádolják
Barátod, testvéred.
Kérdezd meg őt, mi a való?
S várj a véleménnyel,
Ne válassza lelketeket
A rágalom széjjel.

Nem kell mindent elmondanod
Amit tudsz, másoknak.
Gondold meg azt, hogy szavaid
Hatni hogyan fognak?
Építenek-e, vagy rontnak?
Gyógyítanak, vagy vágnak?
Ne légy másnak terjesztője,
Csak az igazságnak.

De ne nézd el tétlenül se,
Ha valaki téved,
Mert egy érték elvesztése
Neked is a vétkeD.
Felelős vagy másokért is
A jó Isten előtt,
Igyekezz hát helyes útra
Hozni a vétkezőt.

ÉNEK: Isten régen alkotott *(Fekete István: gyermekénekek 6.)*

Vagy: Jézus itt van köztünk „ „ 7.)

(AMENNYIBEN ELÉG IDŐ ÁLL RENDELKEZÉSRE, AKKOR LEHET MÉG EGY JELENET, a következőt javasoljuk)

A LÁTSZERÉSZ

A színen polcok, kis asztal, vagy elég 2 összetolt szék is, csak a háttérben is legyen egy külön; rajta szemüvegek.

Bejön az optikus (látszerész), öregesen, úgy tesz, mintha kinyitná a boltját.

OPTIKUS: De jó végre a világosság. Egyre rosszabbul látok én is, ha homály van. *(közben rendezget, port törölget a szemüvegekről)* Vajon hány beteg szemű jön ma be?

1 VEVŐ: Jó napot!

OPTIKUS: Jó napot! Parancsoljon!

1 VEVŐ: Egy napszemüveget kérek, amelyik megfelelően árnyékol!

OPTIKUS: Ezt ajánlom. Felpróbálja?

1 VEVŐ: Köszönöm *(felteszi)*, ezt kérem, ez pont jó! Tudja, nagyon erős a napfény és ez megnyugtatja a szememet. Mennyibe kerül?

OPTIKUS: A napszemüvegek 5000-be kerülnek.

(1 Vevő fizet)

1 VEVŐ: Azt hallottam, hogy a maga szemüvegei nagyon különlegesek.

OPTIKUS *(hamiskásan mosolyog)*: Hogy érti ezt?

1 VEVŐ: Hát, hogy néha mást is lát az ember vele, mint ami a szeme előtt van.

OPTIKUS: Ó, kérem, az csak ritkán fordul elő, és nem is mindenkivel történik meg.

1 VEVŐ: Jó napot!

OPTIKUS: Jó napot!

2 VEVŐ *(- nagyon izgága asszonyosság -)*: Jónapot! *(rögtön a szemüvegekhez megy)* Melyiket is vegyem? Ezt? Vagy ezt?*(Próbálgatja a szemüvegeket)*

OPTIKUS: Miért kell önnek egyáltalán szemüveg?

2 VEVŐ: Hát, mert az olyan okos kinézetet ad az embernek!

OPTIKUS: És okosnak akar látszani?

2 VEVŐ: Nem mindegy az magának?! És azt gondolja, hogy rábízom a kinézetem egy egyszerű látszerészre? Fizetek is!

(Egy harmadik szemüveggel van az orrán.)

2 VEVŐ: Mennyi?

OPTIKUS: Asszonyom, mindenkinek a szükséglete szerint kell szemüveget vennie. Kinek milyen szembaja van. Aki rövidlátó, annak másmilyen kell, mint annak, aki távolra jól lát, csak közelre nem...

2 VEVŐ *főlényesen*: Azt mondja: mennyi az ára?

OPTIKUS: Elviheti próbára ingyen, és ha nem jó, akkor hozza vissza és választok olyat, amilyenre szüksége van.

2 VEVŐ: Ha-ha-ha – *elmegy.*

Az utca felől puffanás, csörömpölés hallatszik, mint mikor valaki elesik.

3 VEVŐ *szintén egy asszony*: Jó napot!

OPTIKUS: Tessék parancsolni!

3 VEVŐ: Szemüvegre lenne szükségem!

OPTIKUS: Hol tetszik lakni?

3VEVŐ: A belvárosban.

OPTIKUS: Mit tetszik leggyakrabban nézni?

3VEVŐ: Ne is kérdezzé! A szemközti szomszédot! És tudja mit csinál?! Folyton felénk söpri a szemetet a járdáról! És ha szőnyeget porol, akkor felénk rázza, hogy ide repüljön a por meg a sok szősz!

OPTIKUS: Hát, még mit tetszik látni?

3VEVŐ: A másik szomszédot is látom! Az is rosszat akar, mert ő meg direkt úgy fordul be az udvarra a kocsijával, hogy a kipufogó füstje felénk jöjjön.

OPTIKUS: Értem már.

(Az optikus a háta mögötti polcon keresgél és kivessz egy szemüveget.) - Tessék csak ezt felpróbálni. Most ne fizessen érte. Majd, ha használ, jöjjön vissza!

Közben az első vevő asszony, aki maga választott szemüveget visszajön. Biceg a lábára. Arca kék-zöld.

1VEVŐ: Itt a szemüvege *(összefacsart, eltört szemüveget nyújt az optikusnak)*! Mit adott maga nekem?! Hiszen azt se láttam, ami az orrom előtt volt!

OPTIKUS: Mi volt az orra előtt?

1VEVŐ: Hát egy ajtó, üvegből és azt hittem arra folytatódik a járda. És nekimentem az ajtónak, az kinyílt és elestem!

OPTIKUS: De hiszen ezt a szemüveget ön választotta magának!...Okosnak akart látszani.

1VEVŐ *(siránkozva)*: De hiszen én alig látok! Adjon legyen szíves nekem egy jó szemüveget!

OPTIKUS: No lássuk, mi kell ide. *(megint a hátsó fiókból vesz ki egyet)*. Tessék csak föltenni, ez szerintem jó lesz. Nos, hogy lát ezzel?

1VEVŐ: Príma! *(ránéz az optikusra és vizsgálgatja)*. De hiszen ön egy nagyon okos, kedves ember! És jó indulatú. Mennyit fizetek a szemüvegért?

OPTIKUS: Most semmit. Hordja néhány napig, aztán majd visszajön, és akkor megbeszéljük, hogy jó e.

1VEVŐ: Köszönöm szépen. *(elmegy)*

4VEVŐ: *(Egy úriember. Már belépés előtt morog magában)* Na, kíváncsi vagyok, hogy akar megválni. Mind ezt csinálja... Jó napot!

OPTIKUS: Üdvözlöm uram, mit kér?

4VEVŐ: Egy szemüvegre lenne szükségem, elvégre azért jöttem ebbe a boltba!

OPTIKUS: Választ magának, vagy én válasszak?

4VEVŐ: Még, hogy én?! Nem maga a boltos?! Azért fizetek! A munkásaimnak is azért fizetek, mert megdolgoznak a pénzükért. Minden hónapban keveslik a bért. Miért? Kérдем én, miért? Ha valahányszor lemegyek a műhelybe, mindig ugyanazt csinálják. Egyik kalapál, a másik köszörül, harmadik illesztgeti a részeket. Semmi komoly megerőltető nincs ebben.

OPTIKUS: Értem. Én ezt a szemüveget ajánlom önnek. *(Neki is hátsó fiókból)*

4VEVŐ: *(FELTESZI)* – Ó, kényelmesen ül az orromon.. ez biztos. Magával meg mi van *(az optikust nézi)*? Az előbb nem is vettem észre, milyen eres a maga keze! Hm. Milyen fáradt a maga szeme! Hogyhogy? Optikusnak lenni nem a legkönnyebb foglalkozás? Én azt hittem...
- Na mindegy! Mennyit fizetek?

OPTIKUS: Most semmit, majd legyen magán néhány napig, próbálja ki, aztán majd fizet.

4VEVŐ: Viszont látásra! *(magában, kifelé menet mondja)* Na, de ilyet?! Mi lesz akkor az országgal???

5VEVŐ *(kenetteljes asszonyság)*: Áldás, békesség!

OPTIKUS: Üdvözlöm, parancsoljon!

5VEVŐ: Á, dehogy parancsolok. Kérek, uram, kérek. Egy jó és szép szemüveget. Ja,, természetesen olcsót, mert erre, tudja nem költhetek sokat. Most is a templomból jövök. Én az Istennek adok sokat, magamnak a legerényebben. Szeretek adományt adni, csak jó lenne nem látni a többiek fösvényességét. Mit látok vasárnap is: Sáskáné 20 forintot tett a perselybe!

20 forintot! És közben az új ruhája legalább 30 ezret ér! De a Deásiné se különb, tudja? Az ad! De úgy, hogy az ezrest a két ujja közé csippenti, hogy mindenki lássa. A lódoktor meg úgy a markába szorítja a pénzt, hogy senki ne lássa, hiába lesem, mennyit ad, sose látom. Biztos keveset, mert – kérdem én – akkor miért kellene titkolni, ha többet adna?? Biztos azért szorítja úgy a markát. Bezzeg, amikor a kutyámat oltotta, egy szúrásért elkért vagy 3 ezret!

OPTIKUS: És mit látott még?

5VEVŐ: Ó, én aztán mindent jól látok. A papot is! Nagy kivételező ám! Kovácsnéval mindig hosszan elbeszélget, pedig az csak néhány forintocskát ad, és még a templomba is olyan gyatra, viseltes ruhákban jár, mintha a templomba nem ünnepibe kellene menni. Én mennyit adok, de a pap rám alig szán időt.

OPTIKUS: Tessék csak ezt a szemüveget felpróbálni!

5VEVŐ: Ó, ez egészen jó! *(igazgatja)* Egészen kényelmes. *Kifelé néz, mintha az utcát látná)* Nahát, mit látok?!

OPTIKUS: Mit lát?

5VEVŐ: Hát a Kovácsnét. Ennek ennyi gyereke van?! Hány gyerek ez? 5 gyerek!!! És milyen helyesek. És tiszták is... Nahát, ezt nem is gondoltam volna a Kovácsnéról. – Mit fizetek?

OPTIKUS: Semmit, majd néhány nap múlva jöjjön vissza és megbeszéljük.

Elmegy az utolsó vevő. Az optikus bezárja a boltot. Megáll, az égre néz:

OPTIKUS: Vajon meggyógyul-e az emberek szeme, Istenem? *Ő is elmegy.*

Néhány pillanatig üres a tér. Hirtelen az összes (1,2,3,4,5,) vevő odatódul.

EGYÜTT: Már elment? Már bezárt? Akartam neki mondani valamit: *(egymás szavát keresztezve, összevissza)* Képzeljék.... Meg akartam neki köszönni...

Másképp látom a világot.

Egyenként:

Én is, Én is, Én is...

vége

Ének, vagy, ha lehet akkor hangszeres zene.

Lelkész: rövid áhítat.

Táborvezető: Búcsúzás, és ha úgy döntöttek, hogy jutalmat kapnak a gyerekek, akkor a jutalmak kiosztása.

**A ZÁRÓ ÉNEKET ÚGY VÁLASSZUK MEG, HOGY AZ EGY ISMERT
PROTESTÁNS ÉNEK LEGYEN, VAGY PEDIG EGY KÖNNYŰ DALLAMÚ
GYERMEKÉNEK, ÉS MEGSZÓLÍTHATJUK A SZÜLŐKET, ÉNEKELJENEK
VELÜNK.**

Imádságot mondhat a lelkész az áhítat után, de a táborvezető is a zárszó után, vagy mindennek a végén.

**NAGYON SOK ÁLDÁST KÍVÁNUNK MINDEN SZÜNIDEI NAPKÖZIS TÁBORHOZ
AZ ÁLDOZATOS GYEREKTANÍTÓKNAK!**

GYERMEKSZOLGÁLATOK O.